

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 28ης Φεβρουαρίου 2019*

«Αίτηση αναιρέσεως – Ντάμπινγκ – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 157/2013 –
Εισαγωγές βιοαιθανόλης καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής – Οριστικός δασμός
αντιντάμπινγκ – Περιθώριο ντάμπινγκ που καθορίστηκε σε εθνική κλίμακα – Προσφυγή ακυρώσεως –
Παραγωγός μη εξαγωγέας – Ενεργητική νομιμοποίηση – Άμεσος επηρεασμός»

Στην υπόθεση C-466/16 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 20 Αυγούστου 2016,

Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενο από την S. Boelaert, επικουρούμενη από τον N. Tuominen, avocată,

αναιρεσείον,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

η **Marquis Energy LLC**, με έδρα το Hennerin (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από την P. Vander Schueren, advocaat, επικουρούμενη από τους N. Mizulin και M. Περιστεράκη, avocats,

προσφεύγουσα πρωτοδίκως,

η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από τους T. Maxian Rusche και M. França,

η **ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol**, εκπροσωπούμενη από τους O. Prost και A. Massot, avocats,

παρεμβαίνουσες πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Βηλαρά (εισηγητή), πρόεδρο του τετάρτου τμήματος, προεδρεύοντα του τρίτου τμήματος, J. Malenovský, L. Bay Larsen, M. Safjan και D. Šváby, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Mengozzi

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 3ης Οκτωβρίου 2018,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτησή του αναίρεσεως, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 9ης Ιουνίου 2016, Marquis Energy κατά Συμβουλίου (T-277/13, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:343) με την οποία το Γενικό Δικαστήριο, αφενός, έκρινε παραδεκτή την προσφυγή ακυρώσεως την οποία άσκησε η Marquis Energy LLC κατά του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 157/2013 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές βιοαιθανόλης, καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (ΕΕ 2013, L 49, σ. 10, στο εξής: επίδικος κανονισμός), και, αφετέρου, ακύρωσε τον κανονισμό αυτόν κατά το μέρος που αφορούσε τη Marquis Energy.

Ιστορικό της διαφοράς

- 2 Το ιστορικό της διαφοράς εκτίθεται από το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 1 έως 14 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και, για τις ανάγκες της παρούσας διαδικασίας, μπορεί να συνοψισθεί ως ακολούθως.
- 3 Η Marquis Energy είναι αμερικανική εταιρία παραγωγής βιοαιθανόλης.
- 4 Σε συνέχεια καταγγελίας υποβληθείσας στις 12 Οκτωβρίου 2011 από την ePure, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol, ένωση Ευρωπαίων παραγωγών ανανεώσιμης αιθανόλης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσίευσε, στις 25 Νοεμβρίου 2011, ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές βιοαιθανόλης καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (ΕΕ 2011, C 345, σ. 7), με την οποία ανακοίνωνε την πρόθεσή της να χρησιμοποιήσει τη μέθοδο της δειγματοληψίας για την επιλογή των παραγωγών-εξαγωγέων των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής που καταλαμβάνονται από την έρευνα που κινήθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής (στο εξής: έρευνα).
- 5 Στις 16 Ιανουαρίου 2012, η Επιτροπή γνωστοποίησε στη Marquis καθώς και σε τέσσερις άλλες εταιρίες, και συγκεκριμένα στις Patriot Renewable Fuels LLC, Plymouth Energy Company LLC, POET LLC και Platinum Ethanol LLC, ότι είχαν περιληφθεί στο δείγμα των παραγωγών-εξαγωγέων.
- 6 Στις 24 Αυγούστου 2012, η Επιτροπή κοινοποίησε στη Marquis Energy το προσωρινό ενημερωτικό έγγραφο με το οποίο της ανακοίνωσε τη συνέχιση της έρευνας, χωρίς τη λήψη προσωρινών μέτρων, και την επέκτασή της στους εμπόρους/παρασκευαστές μειγμάτων. Στο έγγραφο αυτό αναγραφόταν ότι δεν ήταν δυνατό κατά το συγκεκριμένο στάδιο να εκτιμηθεί αν οι εξαγωγές βιοαιθανόλης καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών είχαν πραγματοποιηθεί σε τιμές ντάμπινγκ, καθόσον οι περιληφθέντες στο δείγμα παραγωγοί δεν διέκριναν μεταξύ εγχώριων και εξαγωγικών πωλήσεων και πραγματοποιούσαν όλες τις πωλήσεις τους προς ανεξάρτητους εμπόρους/παρασκευαστές μειγμάτων εγκατεστημένους στις Ηνωμένες Πολιτείες, οι οποίοι στη συνέχεια αναμείγνυαν τη βιοαιθανόλη με βενζίνη πριν τη μεταπώλησύν.

- 7 Στις 6 Δεκεμβρίου 2012, η Επιτροπή απηύθυνε στη Marquis Energy το οριστικό ενημερωτικό έγγραφο με το οποίο εξέταζε, βάσει των στοιχείων των ανεξάρτητων εμπόρων/παρασκευαστών μειγμάτων, την ύπαρξη ντάμπινγκ το οποίο θα μπορούσε να προκαλέσει ζημία στον κλάδο παραγωγής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και σχεδίαζε την επιβολή οριστικών μέτρων με συντελεστή 9,6 % σε εθνική κλίμακα, για περίοδο τριών ετών.
- 8 Στις 18 Φεβρουαρίου 2013, το Συμβούλιο εξέδωσε, βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009, L 343, σ. 51, στο εξής: βασικός κανονισμός αντιντάμπινγκ), τον επίδικο κανονισμό, ο οποίος επέβαλε δασμό αντιντάμπινγκ στη βιοαιθανόλη, η οποία καλείται «καύσιμη αιθανόλη», με συντελεστή 9,5 % σε εθνική κλίμακα, για περίοδο πέντε ετών.
- 9 Από τη σκέψη 13 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως προκύπτει ότι το Συμβούλιο διαπίστωσε, με τις αιτιολογικές σκέψεις 12 έως 16 του επίδικου κανονισμού, ότι από την έρευνα είχε προκύψει ότι κανένας από τους περιληφθέντες στο δείγμα παραγωγούς δεν είχε εξαγάγει βιοαιθανόλη στην αγορά της Ένωσης και ότι εξαγωγείς του συγκεκριμένου προϊόντος στην Ένωση δεν ήταν οι Αμερικανοί παραγωγοί βιοαιθανόλης, αλλά οι έμποροι/παρασκευαστές μειγμάτων και, ως εκ τούτου, προκειμένου να ολοκληρώσει την έρευνα, είχε στηριχθεί στα στοιχεία δύο εμπόρων/παρασκευαστών μειγμάτων οι οποίοι είχαν δεχθεί να συνεργαστούν.
- 10 Επισήμανε, επίσης, με τη σκέψη 14 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως, ότι το Συμβούλιο εξήγησε, με τις αιτιολογικές σκέψεις 62 έως 64 του επίδικου κανονισμού, ότι έκρινε σκόπιμο τον καθορισμό περιθωρίου ντάμπινγκ σε εθνική κλίμακα, καθόσον η διάρθρωση του κλάδου παραγωγής βιοαιθανόλης και ο τρόπος με τον οποίο το συγκεκριμένο προϊόν παραγόταν και πωλούνταν στην αγορά των Ηνωμένων Πολιτειών και εξαγόταν στην Ένωση καθιστούσαν ανέφικτο τον καθορισμό ατομικών περιθωρίων ντάμπινγκ για τους παραγωγούς των Ηνωμένων Πολιτειών.

Η ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 11 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 15 Μαΐου 2013, η Marquis Energy άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση του επίδικου κανονισμού.
- 12 Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε κατ' αρχάς παραδεκτή την προσφυγή της Marquis Energy, με βάση τη συλλογιστική που εκτίθεται στις σκέψεις 40 έως 118 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως, εξετάζοντας διαδοχικά, αφού υπενθύμισε τις βασικές θέσεις της σχετικής νομολογίας όσον αφορά την ερμηνεία του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ εν γένει και ειδικά στον τομέα του ντάμπινγκ, την ενεργητική νομιμοποίησή της και, στη συνέχεια, το έννομο συμφέρον της προς άσκηση προσφυγής κατά του επίδικου κανονισμού.
- 13 Ακολούθως, δέχθηκε, με τις σκέψεις 121 έως 168 και 203 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως, το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε η Marquis Energy, το οποίο αφορούσε την εκ μέρους του Συμβουλίου παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ και, κατά συνέπεια, ακύρωσε τον επίδικο κανονισμό κατά το μέρος που αφορούσε την επιχείρηση αυτή.
- 14 Το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε, ειδικότερα, στις σκέψεις 55 έως 80 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως, αν ο επίδικος κανονισμός αφορούσε άμεσα τη Marquis Energy, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

- 15 Αφενός, υπενθύμισε, με τη σκέψη 55 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τη νομολογία του σύμφωνα με την οποία κανονισμός ο οποίος επιβάλλει δασμό αντιντάμπινγκ αφορά άμεσα εταιρία στα προϊόντα της οποίας επιβάλλεται ο δασμός αυτός, διότι ο εν λόγω κανονισμός υποχρεώνει τις τελωνειακές αρχές των κρατών μελών να εισπράττουν τον επιβληθέντα δασμό χωρίς να τους αφήνει οποιοδήποτε περιθώριο εκτιμήσεως.
- 16 Αφετέρου, διαπίστωσε, σε πρώτο στάδιο, με τις σκέψεις 56 έως 67 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο δασμός αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον επίδικο κανονισμό αφορούσε άμεσα τη Marquis Energy διότι ήταν παραγωγός του προϊόντος στο οποίο, από της ενάρξεως της ισχύος του επίδικου κανονισμού, επιβαλλόταν κατά την εισαγωγή του στην Ένωση ο δασμός αντιντάμπινγκ.
- 17 Συναφώς, στηρίχθηκε, με τη σκέψη 60 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, σε τέσσερις διαπιστώσεις σχετικά με τη λειτουργία της αγοράς βιοαιθανόλης, όπως αυτή εκτιμήθηκε από το Συμβούλιο, το οποίο έκρινε, με τον επίδικο κανονισμό, ότι μεγάλη ποσότητα βιοαιθανόλης προερχόμενη από τη Marquis Energy εξαγόταν τακτικά στην Ένωση κατά την περίοδο της έρευνας.
- 18 Συγκεκριμένα, πρώτον, επισήμανε, με τη σκέψη 56 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το άρθρο 1, παράγραφος 1, του επίδικου κανονισμού επέβαλλε ενιαίο δασμό αντιντάμπινγκ, σε εθνική κλίμακα, για όλες τις εισαγωγές βιοαιθανόλης, χωρίς να προσδιορίζει τις εισαγωγές βιοαιθανόλης με βάση την ατομική προέλευσή τους εντοπίζοντας τις οικείες εξαγωγικές επιχειρήσεις στην εμπορική αλυσίδα.
- 19 Δεύτερον, διαπίστωσε, με τη σκέψη 57 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το Συμβούλιο εξέθεσε, στην αιτιολογική σκέψη 12 του επίδικου κανονισμού, ότι, δεδομένου ότι κανένας από τους περιληφθέντες στο δείγμα Αμερικανούς παραγωγούς δεν είχε εξαγάγει βιοαιθανόλη στην αγορά της Ένωσης, οι πωλήσεις τους είχαν πραγματοποιηθεί στην εγχώρια αγορά προς ανεξάρτητους εμπόρους/παρασκευαστές μειγμάτων, οι οποίοι στη συνέχεια αναμείγνυαν τη βιοαιθανόλη με βενζίνη προκειμένου να τη μεταπωλήσουν στην εγχώρια αγορά και να την εξαγάγουν ιδίως στην Ένωση.
- 20 Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, με τη σκέψη 58 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το Συμβούλιο είχε επισημάνει, με την εν λόγω αιτιολογική σκέψη 12, ότι οι πέντε περιληφθέντες στο δείγμα Αμερικανοί παραγωγοί είχαν δηλώσει στο έντυπο δειγματοληψίας ότι είχαν πραγματοποιήσει εξαγωγές βιοαιθανόλης στην Ένωση.
- 21 Τέταρτον, υπενθύμισε, με τη σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή είχε αρχικά δεχθεί ένα δείγμα έξι παραγωγών βιοαιθανόλης στις Ηνωμένες Πολιτείες, με βάση τον μεγαλύτερο αντιπροσωπευτικό όγκο εξαγωγών βιοαιθανόλης στην Ένωση, το οποίο θα μπορούσε εύλογα να αφορά η έρευνα, δεδομένου του διαθέσιμου χρόνου, αλλά ότι μια εταιρία είχε διαγραφεί από το δείγμα κατά τη διάρκεια της έρευνας, διότι είχε διαπιστωθεί ότι η παραγωγή της δεν είχε εξαχθεί στην Ένωση κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής.
- 22 Σε δεύτερο στάδιο, με τις σκέψεις 68 έως 79 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, απέρριψε τα επιχειρήματα που προέβαλαν το Συμβούλιο και η Επιτροπή. Μεταξύ άλλων, επισήμανε συναφώς, με τη σκέψη 76 της εν λόγω αποφάσεως, ότι, ακόμη και αν οι έμποροι/παρασκευαστές μειγμάτων ήταν εκείνοι οι οποίοι επιβαρύνονταν με τον δασμό αντιντάμπινγκ και αν επιβεβαιωνόταν ότι η εμπορική αλυσίδα της βιοαιθανόλης είχε διακοπεί κατά τρόπο ώστε να μην είναι δυνατή η μετακύλιση του δασμού αντιντάμπινγκ στους παραγωγούς, γεγονός παρέμενε ότι η επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ μετέβαλλε τις νόμιμες προϋποθέσεις εμπορίας της βιοαιθανόλης παραγωγής των περιληφθέντων στο δείγμα παραγωγών στην αγορά της Ένωσης, με αποτέλεσμα η νομική θέση των εν λόγω παραγωγών στην αγορά αυτή να επηρεάζεται, εν πάση περιπτώσει, άμεσα και ουσιωδώς.

Η ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία και τα αιτήματα των διαδίκων

- 23 Με την αίτηση αναιρέσεως, το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
 - να απορρίψει την προσφυγή την οποία άσκησε η Marquis Energy και
 - να καταδικάσει τη Marquis Energy στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της πρωτοβάθμιας και της αναιρετικής διαδικασίας.
- 24 Επικουρικώς, το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς επανεξέταση και
 - να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα της πρωτοβάθμιας και της αναιρετικής διαδικασίας.
- 25 Με το υπόμνημά της επί της αιτήσεως αναιρέσεως, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
 - να κηρύξει απαράδεκτη την προσφυγή και
 - να καταδικάσει τη Marquis Energy στα έξοδα των δικών ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και του Δικαστηρίου.
- 26 Επικουρικώς, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
 - να απορρίψει το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε η Marquis Energy ενώ ως προς τα λοιπά σκέλη του πρώτου λόγου ακυρώσεως, καθώς και ως προς τους λοιπούς λόγους ακυρώσεως, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς επανεξέταση και
 - να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.
- 27 Με το υπόμνημά της επί της αιτήσεως αναιρέσεως, η Marquis Energy ζητεί από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως στο σύνολό της και να επικυρώσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και
 - να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα της αναιρετικής και της πρωτοβάθμιας διαδικασίας.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 28 Στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως, το Συμβούλιο προβάλλει τρεις λόγους. Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως αφορά εσφαλμένη ερμηνεία, εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, του άρθρου 263 ΣΛΕΕ και της σχετικής νομολογίας, καθώς και από έλλειψη αιτιολογίας της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως αφορά εσφαλμένη ερμηνεία, εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ. Ο τρίτος λόγος αναιρέσεως αφορά το ότι κακώς το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι δεν ήταν ανέφικτη η επιβολή ατομικών δασμών στους περιληφθέντες στο δείγμα Αμερικανούς παραγωγούς.

- 29 Στο πλαίσιο του υπομνήματος επί της αιτήσεως αναιρέσεως και του υπομνήματος ανταπαντήσεως, η Επιτροπή δηλώνει ότι υποστηρίζει ανεπιφύλακτα την αίτηση αναιρέσεως που άσκησε το Συμβούλιο και συντάσσεται με τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν με το υπόμνημα απαντήσεως του Συμβουλίου. Ωστόσο, με το υπόμνημα ανταπαντήσεως, η Επιτροπή θέτει προκαταρκτικό ζήτημα, υποστηρίζοντας, ότι το υπόμνημα επί της αιτήσεως αναιρέσεως της Marquis Energy έχει υπογραφεί ηλεκτρονικά από πρόσωπο το οποίο δηλώνει ότι είναι μέλος των δικηγορικών συλλόγων Αθηνών (Ελλάδα) και Βρυξελλών (Βέλγιο), πλην όμως δεν προσκομίστηκαν ούτε το πιστοποιητικό ασκήσεως επαγγέλματος ούτε η εντολή του προσώπου αυτού, πράγμα που, ελλείψει τακτοποιήσεως, αρκεί για να κηρυχθεί το εν λόγω υπόμνημα ανυπόστατο.
- 30 Η Marquis Energy εγείρει ένσταση απαραδέκτου της αιτήσεως αναιρέσεως στο σύνολό της. Αφενός, υποστηρίζει ότι, στο πλαίσιο του πρώτου και του δεύτερου λόγου αναιρέσεως, το Συμβούλιο ουσιαστικά αμφισβητεί πραγματικά περιστατικά, χωρίς να επικαλείται παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων από το Γενικό Δικαστήριο. Αφετέρου, φρονεί ότι, στο πλαίσιο του τρίτου λόγου αναιρέσεως, το Συμβούλιο δεν εκθέτει με επαρκή σαφήνεια τα επιχειρήματά του.
- 31 Το Δικαστήριο θα εξετάσει, καταρχάς, την ένσταση απαραδέκτου της αιτήσεως αναιρέσεως που προέβαλε η Marquis Energy και, στη συνέχεια, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως που προβάλλει το Συμβούλιο, το οποίο αφορά το ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στην οποία αποφαινόμενο ότι ο επίδικος κανονισμός αφορούσε άμεσα τη Marquis Energy.
- 32 Ωστόσο, πρέπει, προκαταρκτικά, να εξεταστεί ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι το υπόμνημα επί της αιτήσεως αναιρέσεως της Marquis Energy δεν φέρει έγκυρη υπογραφή και πρέπει, επομένως, να απορριφθεί ως ανυπόστατο.
- 33 Εν προκειμένω, το πρωτότυπο του υπομνήματος επί της αιτήσεως αναιρέσεως της Marquis Energy, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 31 των προτάσεών του, είναι δεόντως υπογεγραμμένο από δικηγόρο, η ιδιότητα της οποίας δεν αμφισβητείται και η οποία, εν πάση περιπτώσει και σύμφωνα με το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο β', του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, προσκόμισε προσηκόντως, αφενός, το αποδεικτικό νομιμοποιήσεως που βεβαιώνει ότι έχει ικανότητα παραστάσεως ενώπιον των δικαστηρίων κράτους μέλους και, αφετέρου, την εντολή της Marquis Energy, υπογεγραμμένη από τον πρόεδρό της.
- 34 Ο ισχυρισμός της Επιτροπής πρέπει, επομένως, να απορριφθεί ως προδήλως αβάσιμος.

Επί του παραδεκτού

- 35 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, βεβαίως, η εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων δεν αποτελεί, με την επιφύλαξη της περιπτώσεως παραμορφώσεως των εν λόγω πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων, νομικό ζήτημα υποκείμενο, αυτό καθαυτό, στον ανααιρετικό έλεγχο του Δικαστηρίου. Αντιθέτως, όταν το Γενικό Δικαστήριο έχει διαπιστώσει ή εκτιμήσει τα πραγματικά περιστατικά, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να ελέγξει, δυνάμει του άρθρου 256 ΣΛΕΕ, τη νομική υπαγωγή των εν λόγω πραγματικών αυτών περιστατικών και τις εξ αυτής αντληθείσες έννομες συνέπειες [αποφάσεις της 28ης Μαΐου 1998, Deere κατά Επιτροπής, C-7/95 P, EU:C:1998:256, σκέψη 21, της 10ης Δεκεμβρίου 2002, Επιτροπή κατά Camar και Tico, C-312/00 P, EU:C:2002:736, σκέψη 69, καθώς και της 28ης Ιουνίου 2018, Andres (πτώχευση Heitkamp BauHolding) κατά Επιτροπής, C-203/16 P, EU:C:2018:505, σκέψη 77].
- 36 Εν προκειμένω, με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε διττή πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, αποφαινόμενο ότι ο επίδικος κανονισμός αφορούσε τη Marquis Energy, αφενός, άμεσα και, αφετέρου, ατομικά, ως περιληφθείσα στο δείγμα αμερικανική εταιρία παραγωγής βιοαιθανόλης. Στο πλαίσιο

αυτού του πρώτου λόγου, το Συμβούλιο αμφισβητεί, ειδικότερα, ότι μπορεί να θεωρηθεί ότι ο επίδικος κανονισμός αφορά άμεσα τη Marquis Energy, δεδομένου ότι, κατ' ουσίαν, δεν έχει εξαγάγει βιοαιθανόλη απευθείας στην Ένωση.

- 37 Κατ' αυτόν τον τρόπο, το Συμβούλιο αμφισβητεί τις έννομες συνέπειες τις οποίες άντλησε το Γενικό Δικαστήριο από τις πραγματικές διαπιστώσεις στις οποίες προέβη, εν προκειμένω την αναγνώριση της ενεργητικής νομιμοποίησής της Marquis Energy προς άσκηση προσφυγής ακυρώσεως κατά του επίδικου κανονισμού, υπό την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, με αποτέλεσμα η αίτηση αναιρέσεως να πρέπει, τουλάχιστον κατά το μέρος αυτό, να κριθεί παραδεκτή (πρβλ. αποφάσεις της 10ης Δεκεμβρίου 2002, Επιτροπή κατά Camar και Tico, C-312/00 P, EU:C:2002:736, σκέψη 71, της 28ης Ιουνίου 2018, Γερμανία κατά Επιτροπής, C-208/16 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2018:506, σκέψη 76, καθώς και της 28ης Ιουνίου 2018, Γερμανία κατά Επιτροπής, C-209/16 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2018:507, σκέψη 74).
- 38 Επομένως, χωρίς να είναι αναγκαίο, στο παρόν στάδιο, να εκτιμηθεί το παραδεκτό των δύο άλλων λόγων αναιρέσεως τους οποίους προέβαλε το Συμβούλιο, η ένσταση απαραδέκτου του πρώτου λόγου αναιρέσεως που προέβαλε η Marquis Energy πρέπει να απορριφθεί.

Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου αναιρέσεως, που αφορά το ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο το κατά την εκτίμηση του ζητήματος αν ο επίδικος κανονισμός αφορούσε άμεσα τη Marquis Energy

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 39 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διαπιστώνοντας, με τη σκέψη 67 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο επίδικος κανονισμός αφορούσε άμεσα τη Marquis Energy, συμπέρασμα το οποίο δικαιολογείται εξάλλου από τα εκτιθέμενα στις σκέψεις 76, 78 και 79 της αποφάσεως αυτής στοιχεία.
- 40 Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, συγκεκριμένα, κατά το Συμβούλιο, ότι ο επίδικος κανονισμός αφορούσε άμεσα τη Marquis Energy διότι ήταν εταιρία παραγωγής του προϊόντος στο οποίο, κατά την εισαγωγή του στην Ένωση, επιβαλλόταν ο δασμός αντιντάμπινγκ. Η επιβολή ενός τέτοιου δασμού μετέβαλλε τις νόμιμες προϋποθέσεις εμπορίας της βιοαιθανόλης στην αγορά της Ένωσης. Όμως, η διαπίστωση τέτοιου αμέσου αποτελέσματος δεν συνάδει, κατά την άποψη του Συμβουλίου, με τη διαπίστωση του Δικαστηρίου στην απόφαση της 28ης Απριλίου 2015, T & L Sugars και Sidul Açúcares κατά Επιτροπής (C-456/13 P, EU:C:2015:284, σκέψεις 44 έως 51). Ο κανονισμός θα μπορούσε στην καλύτερη περίπτωση να αφορά έμμεσα από οικονομικής απόψεως τη Marquis Energy, ως εταιρία παραγωγής η οποία δεν πωλεί απευθείας τα προϊόντα της στην Ένωση, καθόσον, δυνητικά, υφίσταται ανταγωνιστικό μειονέκτημα σε σχέση με άλλους παραγωγούς βιοαιθανόλης, στους οποίους δεν επιβάλλονται δασμοί.
- 41 Κατά το Συμβούλιο, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένως ότι οι δασμοί αντιντάμπινγκ μετέβαλλαν τις νόμιμες προϋποθέσεις εμπορίας του οικείου προϊόντος και επηρέαζαν, με τον τρόπο αυτό, άμεσα και ουσιωδώς τη θέση όλων των περιληφθέντων στο δείγμα παραγωγών, ανεξαρτήτως του αν ήταν εξαγωγείς ή όχι. Καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι ο κανονισμός αφορούσε εξ ορισμού άμεσα όλους τους παραγωγούς, το Γενικό Δικαστήριο έβη πέραν της πάγιας νομολογίας την οποία μνημονεύει και, κατά συνέπεια, υπέπεσε στο σφάλμα της δικαστικής «υπερβολής».
- 42 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο, δεχόμενο ότι αρκεί μια εικαζόμενη και έμμεση μεταβολή της οικονομικής καταστάσεως της Marquis Energy, δεν έλαβε υπόψη την προϋπόθεση περί άμεσου επηρεασμού την οποία προβλέπει το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, σύμφωνα με την οποία το μέτρο το οποίο προσβάλλεται με προσφυγή πρέπει να παράγει άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής

καταστάσεως του ενδιαφερομένου και να μην καταλείπει καμία εξουσία εκτιμήσεως στους αποδέκτες του που είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή του, δεδομένου ότι η εφαρμογή αυτή έχει καθαρά αυτόματο χαρακτήρα και απορρέει αποκλειστικά από την κανονιστική ρύθμιση της Ένωσης, χωρίς εφαρμογή άλλων παρεμβαλλόμενων κανόνων.

- 43 Η Marquis Energy εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο αποφαινόμενο ότι ο επίδικος κανονισμός την αφορούσε άμεσα.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 44 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, την οποία υπενθύμισε το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 44 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η προϋπόθεση ότι το μέτρο το οποίο προσβάλλεται με προσφυγή πρέπει να αφορά άμεσα το φυσικό ή νομικό πρόσωπο απαιτεί να συντρέχουν σωρευτικώς δύο όροι, δηλαδή, αφενός, το προσβαλλόμενο μέτρο να παράγει άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεως του προσώπου αυτού και, αφετέρου, να μην καταλείπει καμία εξουσία εκτιμήσεως στους αποδέκτες του μέτρου, οι οποίοι είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή του, δεδομένου ότι η εφαρμογή αυτή έχει καθαρά αυτόματο χαρακτήρα και απορρέει αποκλειστικά από την κανονιστική ρύθμιση της Ένωσης, χωρίς εφαρμογή άλλων παρεμβαλλόμενων κανόνων [πρβλ. απόφαση της 5ης Μαΐου 1998, *Compagnie Continentale (France)* κατά Επιτροπής, C-391/96 P, EU:C:1998:194, σκέψη 41, καθώς και διατάξεις της 10ης Μαρτίου 2016, *SolarWorld* κατά Επιτροπής, C-142/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:163, σκέψη 22, και της 21ης Απριλίου 2016, *Makro autoservicio mayorista* και *Vestel Iberia* κατά Επιτροπής, C-264/15 P και C-265/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:301, σκέψη 45].
- 45 Όπως παρατήρησε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 38 των προτάσεών του, το Συμβούλιο και η Επιτροπή αμφισβητούν την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με την πρώτη από τις προϋποθέσεις αυτές.
- 46 Πράγματι, τα θεσμικά όργανα υποστηρίζουν κατ' ουσίαν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι ο επίδικος κανονισμός αφορούσε άμεσα τη Marquis Energy λόγω του ότι μεγάλη ποσότητα της παραχθείσας από αυτήν βιοαιθανόλης εξαγόταν τακτικά στην Ένωση από εμπόρους/παρασκευαστές μειγμάτων κατά την περίοδο της έρευνας και, ως εκ τούτου, η νομική θέση της στην αγορά της Ένωσης επηρεαζόταν ουσιωδώς εξαιτίας της επιβολής του δασμού αντιντάμπινγκ.
- 47 Πρέπει να υπομνησθεί συναφώς ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, μολονότι οι κανονισμοί με τους οποίους επιβάλλονται δασμοί αντιντάμπινγκ για συγκεκριμένο προϊόν έχουν, ως εκ της φύσεως και του περιεχομένου τους, κανονιστικό χαρακτήρα, καθόσον έχουν εφαρμογή σε όλους τους ενδιαφερόμενους επιχειρηματίες, παρά ταύτα δεν αποκλείεται οι διατάξεις τους να αφορούν άμεσα και ατομικά ορισμένους επιχειρηματίες, ιδίως, υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις, τους παραγωγούς και τους εξαγωγείς του εν λόγω προϊόντος (πρβλ. απόφαση της 16ης Απριλίου 2015, *TMK Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, σκέψη 19 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 48 Συναφώς, το Δικαστήριο έχει κρίνει επανειλημμένα ότι οι πράξεις με τις οποίες επιβάλλονται δασμοί αντιντάμπινγκ είναι δυνατό να αφορούν άμεσα και ατομικά τις επιχειρήσεις παραγωγής και εξαγωγών του επίμαχου προϊόντος στις οποίες καταλογίζονται οι πρακτικές ντάμπινγκ βάσει στοιχείων της εμπορικής τους δραστηριότητας. Αυτό συμβαίνει με τις επιχειρήσεις παραγωγής και εξαγωγών που μπορούν να αποδείξουν ότι προσδιορίστηκαν ατομικά στις πράξεις της Επιτροπής ή του Συμβουλίου ή ότι τις αφορούσαν οι προκαταρκτικές έρευνες (πρβλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 21ης Φεβρουαρίου 1984, *Allied Corporation* κ.λπ. κατά Επιτροπής, 239/82 και 275/82, EU:C:1984:68, σκέψεις 11 και 12, καθώς και της 7ης Μαΐου 1987, *NTN Toyo Bearing* κ.λπ. κατά Συμβουλίου, 240/84, EU:C:1987:202, σκέψη 5).

- 49 Από τη νομολογία αυτή προκύπτει ότι κανονισμός που επιβάλλει δασμό αντιντάμπινγκ δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αφορά άμεσα επιχείρηση απλώς και μόνο λόγω της ιδιότητάς της ως παραγωγού του προϊόντος στο οποίο επιβάλλεται ο εν λόγω δασμός, καθώς η ιδιότητά της ως επιχειρήσεως εξαγωγών είναι ουσιώδης προς τούτο. Συγκεκριμένα, κατά τρόπο εναργή από τη διατύπωση καθεαυτή της νομολογίας που παρατέθηκε στην προηγούμενη σκέψη της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι το συμπέρασμα ότι κανονισμός που επιβάλλει δασμούς αντιντάμπινγκ αφορά άμεσα ορισμένες επιχειρήσεις παραγωγής και εξαγωγών του επίμαχου προϊόντος απορρέει ιδίως από το γεγονός ότι τους καταλογίζονται οι πρακτικές ντάμπινγκ. Ωστόσο, δεν μπορεί να καταλογιστεί πρακτική ντάμπινγκ σε παραγωγό ο οποίος δεν εξάγει την παραγωγή του στην αγορά της Ένωσης, αλλά περιορίζεται μόνο στη διάθεσή της στην εγχώρια αγορά.
- 50 Κατά συνέπεια, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 57 των προτάσεών του, το γεγονός και μόνον ότι ένα προϊόν βρίσκεται στην αγορά της Ένωσης, έστω και σε μεγάλη ποσότητα, δεν αρκεί για να θεωρηθεί ότι, άπαξ και το προϊόν αυτό επιβαρυνθεί με δασμό αντιντάμπινγκ, ο παραγωγός του επηρεάζεται άμεσα από τον εν λόγω δασμό, όσον αφορά τη νομική του κατάσταση.
- 51 Εν προκειμένω όμως, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 12 και 63 του επίδικου κανονισμού και όπως διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 57 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, οι περιληφθέντες στο δείγμα Αμερικανοί παραγωγοί, μεταξύ των οποίων και η Marquis Energy, δεν εξήγαν απευθείας την παραγωγή τους στην αγορά της Ένωσης κατά την περίοδο της έρευνας. Ως εκ τούτου, δεν τους καταλογίστηκε πρακτική ντάμπινγκ και δεν μπορούσε να καθοριστεί ως προς αυτούς οποιοδήποτε ατομικό περιθώριο ντάμπινγκ, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 64 και 76 του επίδικου κανονισμού και όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο με τις σκέψεις 69 έως 74 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.
- 52 Δεδομένου ότι οι εν λόγω παραγωγοί, μεταξύ των οποίων και η Marquis Energy, δεν εξήγαν την παραγωγή τους απευθείας στην αγορά της Ένωσης, με αποτέλεσμα να μην προσδιοριστούν εν τέλει ατομικά στον επίδικο κανονισμό ως εξαγωγείς, οι διαπιστώσεις σχετικά με την ύπαρξη πρακτικής ντάμπινγκ δεν αφορούν άμεσα ούτε τους ίδιους ούτε έστω την περιουσία τους, καθώς η παραγωγή τους δεν επιβαρύνθηκε άμεσα με τους επιβληθέντες δασμούς αντιντάμπινγκ.
- 53 Βεβαίως, οι Αμερικανοί παραγωγοί βιοιθανόλης, μεταξύ των οποίων και η Marquis Energy, προσδιορίστηκαν ατομικά στις πράξεις των θεσμικών οργάνων, στο μέτρο που είχαν αρχικά περιληφθεί από την Επιτροπή στο δείγμα των Αμερικανών παραγωγών-εξαγωγέων. Ωστόσο, το γεγονός αυτό, όπως άλλωστε εκθέτει το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 81 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η οποία αφορά την εκτίμηση του ζητήματος αν ο επίδικος κανονισμός αφορά ατομικά τη Marquis Energy, δεν αρκεί ώστε να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο επίδικος κανονισμός την αφορά άμεσα.
- 54 Πράγματι, από τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 48 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι μόνον οι «επιχειρήσεις παραγωγής και εξαγωγών» του προϊόντος επί του οποίου επιβλήθηκε δασμός αντιντάμπινγκ στις οποίες καταλογίζονται οι πρακτικές ντάμπινγκ και οι οποίες μπορούν να αποδείξουν ότι προσδιορίστηκαν ατομικά στις πράξεις των θεσμικών οργάνων θεωρείται ότι επηρεάζονται άμεσα από τον κανονισμό που επιβάλλει τον εν λόγω δασμό.
- 55 Όπως, όμως, ήδη επισημάνθηκε στη σκέψη 51 της παρούσας αποφάσεως, δεν αμφισβητείται ότι η Marquis Energy δεν είχε εξαγάγει τη δική της παραγωγή βιοιθανόλης απευθείας στην αγορά της Ένωσης.
- 56 Μολονότι είναι αληθές ότι ο επίδικος κανονισμός μπορεί να θέσει τους Αμερικανούς παραγωγούς βιοιθανόλης, όπως είναι η Marquis Energy, σε μειονεκτική ανταγωνιστική θέση, το γεγονός αυτό, ακόμη και αν αποδειχθεί, δεν καθιστά, αυτό καθαυτό, δυνατό να θεωρηθεί ότι οι διατάξεις του κανονισμού επηρέαζαν τη νομική κατάσταση της συγκεκριμένης εταιρίας, και ότι, ως εκ τούτου, την αφορούσαν άμεσα (πρβλ. αποφάσεις της 28ης Απριλίου 2015, T & L Sugars και Sidul Açúcares κατά

Επιτροπής, C-456/13 P, EU:C:2015:284, σκέψη 37, καθώς και της 17ης Σεπτεμβρίου 2015, Confederazione Cooperative Italiane κ.λπ. κατά Anicav κ.λπ., C 455/13 P, C-457/13 P και C-460/13 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2015:616, σκέψη 49).

- 57 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι ο επίδικος κανονισμός αφορούσε άμεσα τη Marquis Energy. Κατά συνέπεια, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί, χωρίς να είναι αναγκαία η εξέταση των λοιπών λόγων αναιρέσεως.

Επί της προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

- 58 Κατά το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε περίπτωση αναιρέσεως της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, το Δικαστήριο μπορεί είτε να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να την κρίνει είτε να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς, εφόσον είναι ώριμη προς εκδίκαση.
- 59 Εν προκειμένω, το Δικαστήριο εκτιμά ότι διαθέτει όλα τα αναγκαία στοιχεία για να αποφανθεί το ίδιο επί του παραδεκτού της προσφυγής που άσκησε η Marquis Energy ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 60 Στη συγκεκριμένη περίπτωση, προκειμένου να αποδείξει ότι ο επίδικος κανονισμός την αφορούσε άμεσα, η Marquis Energy επικαλέστηκε, αφενός, το γεγονός ότι είχε προσδιοριστεί ατομικά στον κανονισμό ως παραγωγός-εξαγωγέας και ότι είχε συμπεριληφθεί στο δείγμα των παραγωγών-εξαγωγέων και, αφετέρου, το γεγονός ότι οι δασμοί αντιντάμπινγκ επρόκειτο να επιβληθούν στις μελλοντικές εξαγωγές της.
- 61 Ωστόσο, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 44 έως 57 της παρούσας αποφάσεως, τα στοιχεία αυτά δεν αρκούν για την απόδειξη του ότι ο επίδικος κανονισμός αφορούσε άμεσα τη Marquis Energy, υπό την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.
- 62 Ως εκ τούτου, υπενθυμίζεται ότι η Marquis Energy όφειλε να αποδείξει ότι ο επίδικος κανονισμός την αφορούσε όχι μόνον ατομικά, αλλά και άμεσα και ότι οι δύο αυτές προϋποθέσεις είναι σωρευτικές (πρβλ. αποφάσεις της 3ης Οκτωβρίου 2013, Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-583/11 P, EU:C:2013:625, σκέψη 76, καθώς και της 13ης Μαρτίου 2018, Industrias Químicas del Vallés κατά Επιτροπής, C-244/16 P, EU:C:2018:177, σκέψη 93), πράγμα που συνεπάγεται ότι πρέπει να γίνει δεκτή η ένσταση απαραδέκτου την οποία προέβαλε το Συμβούλιο και να απορριφθεί η προσφυγή ακυρώσεως κατά του επίδικου κανονισμού ως अपαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 63 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η αίτηση αναιρέσεως απορρίπτεται ως αβάσιμη ή όταν γίνεται δεκτή και το Δικαστήριο κρίνει το ίδιο οριστικά τη διαφορά, αυτό αποφαινεται επί των εξόδων.
- 64 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού αυτού, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του εν λόγω Κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 65 Δεδομένου ότι το Συμβούλιο ζήτησε να καταδικασθεί η Marquis Energy στα δικαστικά έξοδα και δεδομένου ότι αυτή ηττήθηκε, η Marquis Energy πρέπει να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας. Επιπλέον, δεδομένου ότι η ασκηθείσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγή της

Marquis Energy απορρίφθηκε στο σύνολό της, η Marquis Energy πρέπει να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο στο πλαίσιο του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας.

- 66 Κατά το άρθρο 140, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην ανααιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού αυτού, τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.
- 67 Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο τόσο της πρωτοβάθμιας όσο και της ανααιρετικής διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) **Αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 9ης Ιουνίου 2016, Marquis Energy κατά Συμβουλίου (T-277/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:343).**
- 2) **Απορρίπτει την προσφυγή ακυρώσεως την οποία άσκησε η Marquis Energy LLC ως απαράδεκτη.**
- 3) **Η Marquis Energy LLC φέρει, πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων, και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο τόσο της πρωτοβάθμιας όσο και της ανααιρετικής διαδικασίας.**
- 4) **Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο τόσο της πρωτοβάθμιας όσο και της ανααιρετικής διαδικασίας.**

(υπογραφές)